

Tématem mé diplomové práce je identifikace osob podle vnějších znaků. Je to nejstarší metoda identifikace osob, která stála na počátku kriminalistiky samé. I přes své stáří si mezi kriminalistickými metodami udržela významné místo a uplatňuje se v téměř původní podobě. Během let sice prošla několika změnami, které se týkaly zejména způsobu sestavování portrétu, ale podstata jako taková zůstala stejná. Stejně tak nelze předpokládat, že její vývoj se zarazil na dosavadní úrovni, ale naopak, že tato metoda bude stále rozvíjena a zdokonalována.

V mé práci se pokusím popsat v čem identifikace osob spočívá, jak tato metoda vznikla, jakými změnami postupně prošla, včetně možných změn do budoucna, a jak je využívána v praxi. Na úvod se zmíním o historii této metody, především o Alphonsu Bertillonovi, který se zasloužil o její rozvoj. Poté v jednotlivých kapitolách rozeberu základní otázky, jako je samotný pojem identifikace osob podle vnějších znaků, způsoby popisování osob, způsoby sestavování portrétu, zmíním se též o identifikaci osob podle fotografie, vlivu věkových změn na vnější znaky člověka, o právní úpravě a možnostech budoucího rozvoje této metody.